

Kuninkaanharjun näkötornin synty

Jälkipyykki

Juhlan jälkeen alkoivat käräjät. 2013-06-19 paikallislehden pääkirjoitussivulla oli "Oikaisu näkötorniprojektista" näkyvimmissä paikassa pahempien seuraamusten – kuten kunnianloukkaussyyte ja kesätoimittajan erottaminen – välttämiseksi:

4

» Pääkirjoitus

Juhannus on jo ovella

Keskikesän odotettuun juhlaan, juhannukseen, laskeudutaan tällä viikolla. Loppuviikkoon on luvassa mittumaarin mukanaan tuomaa jonotusta ainakin ruokakaupoissa, ravitsemusliikkeissä ja liikenne-ruuhkissa.

Suomalaisten tarve paikasta toiseen siirtymiseen on juhannuksena suuri. Kaupungit autioituvat ja mökkirannat vilkastuvat. Tämä siitä huolimatta, että kodin lähellään järjestetään usein juhannusohjelmaa.

Paikallisesta tarjonnasta kannattaisi katsastaa vaikkapa Kalkkisten kylän kokkojuhla, joka kerää sadoittain väkeä juhannusaattona. Kokkojuhla alkaa Kalkkisten venesatamassa klo 18. Samana iltana

Oikaisu näkötorniprojektista

Viime viikon Nastola-lehden näkötornin avajaisista kertunut artikkeli sisälsi virheellisen tiedon: Kuninkaanharjun näkötorni -projektissa aloitteentekijänä toimi Nastolan Nasevan puheenjohtaja Marja-Liisa Immonen eikä Markku Meriluoto, kuten lehdessä väitettiin.

– Ajatuksissani projekti sai alkunsa jo keväällä 2010. Silloin myös keskustelin ideasta muutamien henkilöiden kanssa ja sain heiltä positiivista palautetta. Asia jäi kuitenkin vielä hautumaan. Sitten kuulin Meriluodon Markun suunnittelevan tornia Sylvönjärven maisemiin. Niinpä ajattelin hetken olevan oikean

saada Kuninkaanharjun torniprojektille kannatusta. Ensimmäisen viestin asiasta laitoin Asko Riihelälle elokuussa 2011. Asko kiinnostui asiasta ja kun muitakin halukkaita projektiin lähtijöitä löytyi, polkaistiin käyntiin Pro Uudenkylän näkötorni, Marja-Liisa Immonen taustoittaa.

– Toivon, että tämä torni edesauttaa kuntalaisten liikuntaa ja sitä kautta lisää yleistä hyvinvointia tässä kiiressä maailmassa. Toivon myös mahdollisimman monen matkailijan löytävän tienensä Kuninkaanharjun tornin huipulle ihastelemaan kunnista ja puhdasta Uudenkylän maalaismaisemaa.

Kommentti: Alusta tämän kertomukseni lukeneelle lienee selvää, että kun Marja-Liisa Immosen ajatuksissa "projekti sai alkunsa jo keväällä 2010" ja kun hän laittoi "ensimmäisen viestin asiasta ... Asko Riihelälle elokuussa", olin Marja-Liisa Immosta vasta kuutisen vuotta edellä sen mukaan, mihin vuoteen sijoitan oman ajanlaskuni alun näkötornejatatuksissa. Yhtä hyvin voin Uudenkylän harjupolkujen kulkijana sijoittaa sen koulupoikavuosiin ennen Marja-Liisa Immosen syntymää.

Kummallista, että juuri vuosina 2010-2011 minulla oli paljon yhteistyötä Asko Riihelän kanssa, kuten edeltä ilmenee, mutta minulla, hänellä, kellään ei ole mielikuvaa, muistikuvaa, tietoa Marja-Liisa Immosen aktiivisuudesta torniasiansa, vaikka hän toisin väittää. Työryhmässä sain aluksi jopa puolustaa – saamatta Marja-Liisa Immosta liittolaista – näkötornin rakentamista ensin Kuninkaanharjulle eikä Sammalsillalle.

Työryhmälle vastasin vielä saman päivänä oman näkemykseni, mikä mielestäni oli sangen maltillinen verrattuna Marja-Liisa Immosen hyökkäykseen paikallislehden syytöntä toimitusta kohtaan:

Lähetetty	19.6.2013 10:29:51
Lähetetty	Markku Sakari Meriluoto <markku.meriluoto@tieokas.fi>
Aihe	Virhe vai ei?

Hyvät Kuninkaanharjun ystävät,

Enpä arvannut, miten monta aloitteentekijää meitä onkaan Kuninkaanharjun näkötornilta (Nastola-lehti 2013-06-19)! Parasta kuitenkin, että kaikki ainakin minulle yllättäen eri raiteita lähteneet aloitteet lopulta jalostuivat valmiiksi torniksi. En aio lähettää esimerkiksi Helsingin Sanomiin vaatimuksia kunnianpalautuksesta tai lisätä torniin pahvikylttejä.

Tornin historia alkoi osaltani kolme vuotta sitten yhteenvedosta (Liite 1), missä pohdin Sammalsilta-hankkeen jatkotoimia. Niistä yhtenä mainitsin lintutornin. Vuotta myöhemmin, kesällä 2011, retkeilimme näissä merkeissä Sammalsillan maisemissa rakentavasti Asko Riihelän ja Juhani Juvan kanssa (Liite 2).

Syys-talvikautena 2011-2012 työryhmässä kahden tornin kokonaisuus (Liite 4) oli edelleen esillä rahankeruussakin, mutta ensimmäinen tornihanke oli jo sitä ennen sijoittunut Kuninkaanharjulle (Liite 3). Ilman muistikirjaanikin muistan elävästi, miten perustelin työryhmässä tätä nopeampaa toteutusjärjestystä, koska Sammalsillan tornin ideaan liittyy kallis esteettömyysvaatimus.

Todella, Kuninkaanharjun näkötornin jalustaan ilmestyi pikavauhtia vihkiäisten jälkeen kaksi valkeaa aaneloskilpeä ilman, että muu torniryhmä tiesi niistä mitään. Toisessa julistettiin, että kiipeilijä kiipeilee omalla vastuulla – kuinkas muuten? – ja toisessa Marja-Liisa Immonen ottaa kunnian tornialoitteesta näin antaen väärän todistuksen lähimmäisistä.

Motiivit?

Tieokas sai myöhemmin lisätietoja, mitkä vahvistivat Marja-Liisa Immosen ottaneen kantaakseen todistustaakan, mihin hän ei pystykään vastaamaan.

Selvisi lopullisesti, että Marja-Liisa Immonen oli antanut julkisuuteen väärän todistuksen lähimmäisistä, minusta ja yrityksestäni Tieokkaasta.

Asia ei ole tässä tapauksessa juridinen vaan moraalinen. Jokainen ihminen voi erehtyä, vaikka olisikin kirkkovaltuuston jäsen ja siis ikään kuin meitä muita parempi.

Mitä motiiveja Marja-Liisa Immosella oli näkötornihankkeessa omavaltaisesti ohittaa työryhmä? Sitä on sivullisen turha pohtia, mutta olisiko politiikalla jokin osuus?

Esimerkiksi Lahdessa ja miksei Nastolassa ja koko valtakunnassa perinteisiä keinoja saavuttaa poliittista menestystä – vaikka lähtökohtia olisivatkin alhainen koulutustaso ja nainen vaatimattomassa (mutta tärkeässä!) työssä – ovat näkyvä toiminta ja kannatuksen hankkiminen urheilun ja uskonnon piiristä. Molemmista voi löytää uskolliset kannattajaryhmät ja ne yhdistäen taattu vaalimenestys. Menestys voi kuitenkin myös sokaista ja johtaa vääriin tekoihin ja tuhoon, mistä on esimerkkejä.

Motiivin saattoi luoda myös niin sanottu terve suomalainen kateus. Mahdollisesti Marja-Liisa Immonen koki Tieokkaan vaikutuksen näkötornihankkeessa asiantuntijana liian hallitsevaksi, vaikka Tieokas ei ole poliittinen toimija eikä kenenkään kilpailija ja piti työryhmässä tietoisesti yllä matalaa profiilia.

Niin tai näin, jo neljälle puolueelle Nastolassa rukkaset antanut Tieokas ei suostu minkäänlaisen poliittisen pyrkyryyden kynnyksmatoksi, vaan toimii yhä itsenäisenä, riippumattomana ja puolueettomana asiantuntijana niissä asioissa, mitkä Tieokas itse valitsee edistämisen arvoisiksi.

Verrattuna esimerkiksi Uudenkylän-Villähteen kymmenvuotiseen raskaaseen mutta lopulta voitolliseen asemataisteluun, mihin Nastolan kunnanjohto osallistui Tieokkaan perässähiihtäjänä, Kuninkaanharjun näkötorni oli Tieokkaan toiminnassa vähäinen sivujuonne, henkilökohtaisesti kuitenkin läheinen.

Lopuksi

Kaiken edellä kerrotun perusteella Kuninkaanharjun näkötorresta pitää poistaa Marja-Liisa Immosen omavaltaisesti, työryhmän tietämättä asettama kilpi hankkeen lähtökohdista, väärä todistus lähimmäisestä. Harkitsemattomalla menettelyllään Marja-Liisa Immonen on tahrannut työryhmän lisäksi myös omiaan, Nasevan toimeliaita talkooveteraaneja.

Näkötorren jalustaan jää sen jälkeen työryhmän jäsenen Jukka Vesasen hankkima arvokas metallilaatta osoituksena yhteistyön saavutuksesta, missä jokaisella myötävaikuttaneella on oma merkittävä osuutensa.

Jos väärä kilpi ei häviä, tämä kertomuslinkki tiedotetaan ensin näkötorrintyöryhmän jäsenille, sitten tarvittaessa Nastolan kunnan ja seurakunnan ao. edustajille ja edelleen seuraavissa yleisissä kunnallisissa ja seurakunnallisissa luottamushenkilövalinnoissa kuntalaisten tiedoksi, jos Marja-Liisa Immonen on vielä silloin ehdokkaana.

Ystävällisin tervehdyksin
Tieokas
Markku Sakari Meriluoto
metsänhoitaja, erityisasiantuntija

Tieokas® - itsenäinen, riippumaton ja puolueeton asiantuntijayritys ja rekisteröity tavaramerkki.

